

اولویت‌بندی مشکلات فرایند نظام جامع آموزش گردشگری ایران از دیدگاه کارآفرینی

راضیه ربانی، دانشجوی دکتری گردشگری، گروه مدیریت جهانگردی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

* **سید مجتبی محمودزاده**، استادیار، مدیریت بازرگانی، گروه مدیریت جهانگردی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

اسماعیل قادری، دانشیار، جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، گروه مدیریت جهانگردی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

فاطمه یآوری گهر، دانشیار، مدیریت بازرگانی، گروه مدیریت جهانگردی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

چکیده

نظام آموزش گردشگری برای پیوند با کارآفرینی جهت ارائه نقش خود در پاسخگویی به نیازهای ذینفعان، نیازمند تعامل با آن‌ها به‌عنوان یک سیستم سرشار از بازیگران با منافع متفاوت است. در صورتی که این تعامل دچار کاستی گردد، توانایی فرایند این نظام در جهت تأمین نیازهای ذینفعان با مشکل روبرو می‌گردد. پیشگیری از چنین وضعیتی، مستلزم برنامه‌ریزی برای تقویت ارتباط متقابل بازیگران این نظام با یکدیگر و حل مشکلات آن‌ها است. بر این مبنای هدف از پژوهش حاضر، دستیابی به مهم‌ترین مشکلات فرایند این نظام در ایران در زمینه کارآفرینی از دیدگاه بازیگران این حوزه است. پژوهش حاضر به لحاظ هدف، کاربردی و از نظر روش، کیفی-کمی است. در قسمت کیفی پژوهش تعداد ۱۷۷ مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با کارشناسان سازمان‌های سیستم عرضه و تقاضای آموزش گردشگری ایران انجام شده است که نتایج این مصاحبه‌ها، تحلیل مضمون شده و به‌عنوان ورودی قسمت کمی پژوهش در نظر گرفته شده است. پایایی سوالات بسته در مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با استفاده از نرم‌افزار SPSS و ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۷۸ محاسبه گردید. در قسمت کمی پژوهش، مضامین ورودی وارد نرم‌افزار تحلیل شبکه‌های اجتماعی -گفی- شده و از شاخص‌های مستخرج از نرم‌افزار، جهت تحلیل وضعیت نظام جامع آموزش گردشگری ایران استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد مطابق با شاخص‌های تحلیل شبکه‌های اجتماعی، حوزه موضوعی «مشکلات آکادمیک» با درجه بالایی از ورودی وزن دار، بیشترین امتیاز حوزه‌های موضوعی را به خود اختصاص داده و دارای مهم‌ترین مشکلات از دیدگاه بازیگران می‌باشد. چهار حوزه موضوعی دیگر مشکلات شامل روابط سازمانی، نگاه سیستمی، بخش خصوصی و زیرساخت، در درجه بعدی اولویت قرار گرفته‌اند. عدم تطابق بین آموزش‌های آکادمیک و اجرا در حوزه گردشگری، دارای بیشترین مرکزیت درجه ورودی در حوزه موضوعی «مشکلات آکادمیک» است که نشانگر مرکزی‌تر بودن آن است.

واژگان کلیدی: آموزش کارآفرینی، آموزش گردشگری، اولویت‌بندی مشکلات، کارآفرینی گردشگری

* نویسنده مسئول: Sm.mahmoudzadeh@atu.ac.ir

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۱۱/۱۹ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۴/۱۹

Prioritization the problems of the comprehensive system of tourism education in Iran from the perspective of entrepreneurship

Razieh Rabani, Ph.D. Candidate in Tourism, Department of Tourism Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

*Seyed Mojtaba Mahmoudzadeh, Assistant Professor, Business Management, Department of Tourism Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

Esmail Ghaderi, Associate Professor, Geography and rural planning, Department of Tourism Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

Fatemeh Yavari Gohar, Associate Professor, Business Management, Department of Tourism Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

Abstract

In order to connect with entrepreneurship, the tourism education system needs to interact with them as a system full of actors with different interests. If this interaction is lacking, the ability of the process of this system to meet the needs of the beneficiaries will face problems. Prevention of such a situation requires planning to strengthen the interaction between the actors of this system and solve their problems. Based on this, the aim of the current research is to find out the most important problems of the process of this system in Iran in the field of entrepreneurship from the point of view of actors in this field. The current research is applied in terms of purpose and qualitative-quantitative in terms of method. In the qualitative part of the research, a number of 177 semi-structured interviews were conducted with the experts of the supply and demand system organizations of tourism education in Iran, and the results of these interviews were analyzed and considered as the input of the quantitative part of the research. The reliability of the closed questions in the semi-structured interview was calculated using SPSS software and Cronbach's alpha coefficient, 0.78. In the quantitative part of the research, the input topics were entered into the social network analysis software-Gephi- and the indicators extracted from the software were used to analyze the state of the comprehensive system of tourism education in Iran. The results of the research showed that according to the indicators of social network analysis, the subject area of "academic problems" with a high degree of weighted input has the highest score of the subject areas and has the most important problems from the actors' point of view. Four other thematic areas of problems, including organizational relations, systemic view, private sector and infrastructure, have been prioritized in the next level. The inconsistency between academic education and implementation in the field of tourism has the highest centrality of the entry level in the subject area of "academic problems", which indicates its centrality.

Keywords: Entrepreneurship Education, Prioritizing Problems, Tourism Education, Tourism Entrepreneurship

---

* Corresponding author: Sm.mahmoudzadeh@atu.ac.ir

Receiving Date: 8/2/2023 Acceptance Date: 10/7/2023

مقدمه

در دوران کنونی، با رونق صنعت گردشگری، گردشگران هر روز آگاه‌تر و خواهان خدمات مطلوب‌تر می‌باشند (Cunha et al., 2020). از این‌رو، با توجه به انسان‌محور بودن این صنعت، استخدام نیروی انسانی در آن دارای اهمیت خاصی بوده و فارغ از اهمیت تعداد نیروی انسانی، میزان آشنایی آن‌ها با قابلیت‌های حرفه‌ای نیز امری اساسی است (Khodaei & kalantari KhalilAbad, 2012). در این راستا، آموزش، یکی از اساسی‌ترین ابزارهای ارتقای مهارت‌ها و رفتارهای نیروی انسانی به‌منظور پاسخگویی به تحولات سریع دنیای کسب‌وکار شناخته می‌شود (Giangreco et al., 2010) و این امر صرفاً به‌وسیله آموزش کارآفرینی تحقق می‌پذیرد (Sándorová et al., 2020). آموزش‌هایی که به فراگیران فرصت می‌دهد که قبل از وارد کردن ایده‌ها و عقاید خود به دنیای واقعی کار، آن‌ها را آزمایش نموده و به اثبات برسانند (Montesory, 2006).

ارائه آموزش اثربخش، نیازمند تفکر، رویکرد، الگوها و ابزارها به شیوه نوین می‌باشد (Abbaszadegan & Turkzadeh, 2004. p.17). در این راستا، نقش و عملکرد نظام آموزش و مؤسسات آموزشی که به آموزش و تربیت نیروی انسانی می‌پردازند، برجسته می‌گردد. کشورهای توسعه‌یافته، آموزش خلاقانه و کارآمد را محور اساسی برنامه‌های خود قرار داده‌اند (Lambert & Rennie, 2021) و با این کار به دانش‌آموختگان خود عملاً می‌آموزند که چگونه در حین یادگیری علم، نوآوری داشته باشند (Yaqoubi Najafabadi, 2010). این الگوی آموزشی، در تمامی سطوح و حوزه‌های نظام آموزشی نظیر ابتدایی، متوسطه و عالی، بزرگسالان، آموزش ترویجی و دوره‌های آموزش غیررسمی تلفیق گردیده‌اند (Boubker et al., 2021). بر این اساس، اهمیت به خلاقیت فراگیران در محیط‌های آموزشی، یکی از الزامات نظام آموزشی کارآمد و خلاق است (Ayehe et al., 2022).

گسترش جهانی شدن و شکل‌گیری فضای رقابتی، اهمیت و عملکرد کارآفرینی را در زمینه‌های مختلف افزایش داده است (Küçükaltan, 2009). کمیسیون اروپایی، کارآفرینی را توانایی فرد برای تبدیل ایده‌ها به عمل، تعریف نموده است (European Commission, 2020). کارآفرینی و مشتقات آن، تمام صنایع و سطح جامعه را به علت نوآوری، بهره‌وری، ایجاد شغل و تولید ثروت تحت تأثیر قرار می‌دهد (Luu, 2017). یکی از شاخه‌های مؤثر در کارآفرینی و اشتغال‌زایی، صنعت گردشگری است (Tiberiu & Moreno, 2013). طبق (Marasini 2018) کارآفرینی گردشگری به فعالیت‌های گروه عمده ذینفعان این بخش اشاره دارد که اساساً برای تعامل مؤثر و سودآور تقاضا و عرضه محصولات گردشگری طراحی شده‌اند. در عین حال، باید از حرفه‌ای بودن رقابت و موقعیت اقتصادی - اجتماعی سودمند، اطمینان وجود داشته باشد.

از سویی، آموزش و سطح تحصیلات، ارتباط مستقیمی با کارآفرینی و خوداشتغالی دارد (Boubker et al., 2021). مطابق چارچوب استراتژیک آموزش و پرورش، یکی از چالش‌هایی که آموزش امروز برای رفع

نیازهای جامعه قرن ۲۱ باید به طور مؤثر برطرف کند، افزایش خلاقیت و نوآوری شامل کارآفرینی در تمام سطوح آموزش است (Liu et al., 2017). از زمانی که کارآفرینان یکی از مهم‌ترین عوامل رشد تجارت در سرتاسر جهان گردیدند، تمایل به آموزش کارآفرینی در حال افزایش است (Yıldırım et al., 2019). آموزش کارآفرینی شامل کلیه فعالیت‌هایی است که با هدف پرورش ذهنیت‌ها، نگرش‌ها و مهارت‌های کارآفرینی انجام می‌شود و طیف وسیعی از جنبه‌ها نظیر ایده‌پردازی، شروع کار، رشد و نوآوری را دربرمی‌گیرد (Fayolle, 2009). آموزش کارآفرینی مربوط به پرورش مهارت‌های خلاقانه است که می‌تواند در اقدامات، آموزش و محیط‌های حمایت‌کننده از نوآوری به کار گرفته شود (Gundry et al., 2014).

در این میان، اغلب کارگزاران بخش آموزش گردشگری ایران، ارزش‌های آموزش نظری را برتر می‌دانند و به فراگیران، مهارت‌های کمی جهت احراز شغل آموخته می‌شود. از سویی، آموزش نیروی انسانی در بخش گردشگری اغلب از طریق افراد فاقد اطلاع در زمینه آموزش گردشگری، برنامه‌ریزی، اداره و اجرا می‌شود (Khodaei & kalantari KhalilAbad, 2012). از این رو، با طیف گسترده‌ای از افراد فاقد شغل و جویندگان کار بی‌مهارت یا کم‌مهارت مواجه هستیم که نتیجه ابزار آموزش صرفاً نظری هستند. به عبارتی، فراگیران گردشگری فاقد مهارت کافی در بازار کار هستند و افرادی که مهارت دارند، علم گردشگری کافی ندارند.

این در حالی است که در خط‌مشی‌های آموزشی در برنامه چهارم توسعه ج.ا.ا (۱۳۸۸-۱۳۸۴) تقویت روحیه کار، ابتکار و کارآفرینی از اهداف مهم آموزش عالی برشمرده شده است (Norouzzadeh & Moghdisi, 2010, P. 49) و در برنامه پنجم و ششم توسعه (National Program & Budget Organization, 2017, P 105) نیز علاوه بر کارآفرینی به تشکیل شرکت‌های دانش‌بنیان از سوی دانشگاهیان و تنظیم رابطه متقابل تحصیل و اشتغال تأکید شده است. همچنین می‌توان به اسنادی نظیر Document on the fundamental transformation of education and upbringing (2011) و National Curriculum Document (2012) اشاره نمود. این اسناد برای تربیت نیروی انسانی کارآمد بر مفاهیمی شامل خلاقیت و نوآوری و آشنایی با کارآفرینی تأکید دارند. با این وجود، کم‌توجهی به مبحث آموزش کارآفرینی در سطوح ابتدایی و متوسطه، اهمیت بیشتر به این مسئله در سطوح آموزش عالی و وجود آموزش‌های غیررسمی به صورت محدود از جمله برنامه‌های آموزش کارآفرینی در ایران محسوب می‌گردد (Bahmani, 2013). از سویی، طبق (Global Entrepreneurship Monitor, 2020, 2021, 2022) ایران از نظر شاخص کارآفرینی نوپا در سال‌های ۲۰۱۹، ۲۰۲۰، ۲۰۲۱ به ترتیب میزان ۵۵٫۱، ۳۳/۸ و ۳۶ درصد و از نظر شاخص قصد کارآفرینی، میزان ۳۷/۹، ۲۳/۹ و ۲۶/۴ درصد را به خود اختصاص داده است.

در این راستا، در توفیق توسعه کارآفرینی، تشخیص پیوند میان الزامات فراگیران و شیوه‌های تدریس، مؤثر می‌باشد (Omidi et al., 2019). در این میان، طراحی برنامه‌های درسی علوم انسانی که به صورت

میان‌رشته‌ای است، در حال حاضر وضعیت خاکستری دارد، زیرا چنان‌که لازم است واقعیت‌ها و نیازهای کشورها در نظر گرفته نشده است (Noorabadi et al., 2015, p. 78). در این مسیر، برنامه‌ریزی فرایند نظام آموزشی گردشگری نیازمند تربیت نیروهای انسانی بامهارت به‌عنوان عنصر اساسی نظام اجتماعی می‌باشد تا در شکل دادن به قابلیت‌ها و نیروی ذهنی و عملی انسان در جامعه اقدام کند. در راستای دستیابی به این امر، باید یک زبان مشترک میان سیستم‌های آموزشی و کسب‌وکار ایجاد شود که مقدمه برقراری ارتباطات مشترک در جهت حل مسائل مشترک را فراهم نماید. این زبان مشترک به تبادل اطلاعات در راستای پاسخ به مشکلات میان آن‌ها کمک شایانی می‌کند. بر این مبنای، با توجه به اهمیت جایگاه آموزش کارآفرینانه در صنعت گردشگری، سؤال اصلی پژوهش این است که مشکلات کلیدی فرایند سیستم آموزشی گردشگری ایران در زمینه کارآفرینی چیست تا بتوان نیازها و انتظارات بازیگران مختلف بخش عرضه و تقاضای آموزش این صنعت را تأمین نمود. اگرچه در پژوهش‌های موجود به بحث مشکلات فرایند این نظام جامع در زمینه کارآفرینی و اولویت‌بندی آن پرداخته نشده است، با این وجود، Barati & Jalili (2022) دریافتند که مشکلات متعددی در زمینه مدیریت آموزش کارکنان بر اساس مدل فرایندی آموزش وجود دارد و بهبود فرایند آموزش کارکنان، مستلزم کاربست یک نگاه سیستمی است. بایبری و همکاران (Bapiri et al (2021) نتیجه‌گیری نمودند هفت مضمون مشکلات ساختاری؛ ضعف‌های مدیریتی؛ چالش‌های گزینش؛ کمبودهای محتوایی؛ معضلات سنجش؛ نارسایی‌های آموزشی و کاستی‌های ارزیابی و نظارت، از جمله آسیب‌های نظام فعلی آموزش‌های کوتاه‌مدت گردشگری کشور است.

Alaa et al (2019) متغیرهای زیرساخت؛ عوامل اقتصادی کلان؛ ارزش‌ها و نگرش‌های اجتماعی و نهایتاً؛ کیفیت مدیریت دولتی را به‌عنوان عوامل محیطی اثرگذار بر دانشگاه کارآفرین در حوزه گردشگری بیان نمودند. Omid et al (2019) نشان دادند الگوی آموزش کارآفرینی برای دانش‌آموزان دوره اول متوسطه شامل عوامل محیطی، ارتباط با بازار کار، تعامل با مراکز علمی، ویژگی پذیرندگان، مشارکت در تولید، موانع طرح‌ریزی برنامه و عوامل تسهیل‌کننده است.

به‌عنوان یک زمینه مطالعه، گردشگری به‌طور سنتی تحت تأثیر ریشه‌های شغلی خود قرار دارد و آموزش گردشگری تمرکز خود را بر ارائه دانش ابزاری و فنی می‌گذارد. با این وجود، همان‌طور که دانش در مورد گردشگری فراتر از ارائه یک واحد دانشگاهی یا حتی یک برنامه مطالعه گسترش می‌یابد، توجه به نوع دانش ارائه شده، بلکه چگونگی استفاده از این دانش و ادامه تمرین و فرایندهای یادگیری مادام‌العمر، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند (Jenning et al., 2009).

Aquino (2022) با بررسی یک دوره انتخابی مدیریت گردشگری حیات وحش در دانشگاه لاپلند دریافت که نتایج اصلی این دوره، الهام بخشیدن به یادگیری بیشتر در مورد فلسفه محیطی در خارج از کلاس و کمک به دانش‌آموزان بود. Zhou et al (2022) نشان دادند که در آموزش کارآفرینی، روش‌های

آموزشی متفاوتی باید برای سنین مختلف اتخاذ شود تا تأثیر آن برای فراگیران در تمامی مقاطع بهبود یابد و به آن‌ها در کسب نتایج کارآفرینی مناسب کمک شود. (Zeng (2021 نشان داد آموزش نوآوری و کارآفرینی در دانشکده‌ها و دانشگاه‌های گردشگری اغلب نیازمند همکاری مدارس و شرکت‌ها است. طبق Riley et al (2002) آموزش گردشگری باید سه عامل اساسی را مورد توجه قرار دهد - تمرکز بر توسعه شخصی، ارتقاء سطح دانش و برآوردن ارتباط با صنعت. بر این مبنای، به‌عنوان یک قاعده کلی، مؤسسات ارائه‌دهنده آموزش در گردشگری باید سطح بازارگرایی خود را افزایش داده و به مواردی نظیر توسعه روش‌های جدید و خلاقانه برای جذب، حفظ و تقویت روابط با فراگیران و شناخت و پاسخ‌گویی مناسب به نیازهای ایجاد شده توسط جامعه و دانش اقتصادی، توجه نمایند (Hayes et al., 2020).

Hayes et al (2020) دریافته‌اند به‌منظور توسعه فارغ‌التحصیلان گردشگری، برنامه‌های گردشگری وظیفه دارند سبکی از یادگیری را تشویق کنند که فکربرانگیز و نیز تغییرپذیر و تأثیرگذار باشد و مدارس بین‌المللی گردشگری، به‌عنوان شکلی از یادگیری تجربی، فرصتی قوی برای یادگیری عمیق فراهم می‌کنند. (Ndou et al (2019 تأیید نمودند که آموزش کارآفرینی به‌عنوان ابزاری کلیدی برای افزایش گرایش کارآفرینی در آموزش گردشگری دانشگاه‌های اروپا ظهور کرده است. (Kim & Jeongb (2018 با تقسیم آموزش گردشگری در شش گروه شامل رهبری و توسعه سرمایه انسانی، روش‌های تدریس با تأکید بر یادگیری فعال و تجربی، آموزش آنلاین، آموزش تنوع، بین‌المللی‌سازی و تجربه صنعت دریافتند که توسعه مهارت‌های فرهنگی دانشجویان و روابط با دانش‌آموختگان و هیئت مشاوره، امری ضروری است. طبق Liu et al (2017, P 98) مربیان گردشگری باید برای آماده‌سازی مداخله آموزشی برای ایجاد فضای همکاری و رقابتی در زمان، صبر و منابع سرمایه‌گذاری کنند که باعث ایجاد تفکر خلاق می‌شود و فراگیران را برای تبادل ایده‌های جدید با دیگران تقویت می‌کند.

طبق Hjalger (2003, P. 33-34) ارتباط نزدیک‌تر بین ذینفعان و مؤسسات آموزشی، گامی در جهت حرفه‌ای‌سازی کل بخش و بهبود دانش و توانایی‌های نوآورانه و اقتصادی است. در این راستا، اولین گام در پی‌ریزی یک نظام آموزش گردشگری، رویکرد به مدیریت کیفیت جامع است که براساس شناخت نیازها و انتظارات عوامل سیستم یعنی فراگیران، مربیان، کارفرمایان و ... شکل می‌گیرد (Solvoll et al., 2015). در این شکل، کانون توجه، ارتقای مستمر فرایندها و سیستم‌ها است که پایان‌ناپذیر و جستجوگرانه می‌باشد و نتایج آن باید پاسخگوی نیازها و انتظارات فعالیت‌های گردشگری و توسعه آن باشد (Jones et al., 2013).

در این میان، عمده چالش‌ها در حوزه آموزش کارآفرینی گردشگری، پیچیدگی مفاهیم و ماهیت بین‌رشته‌ای آن است و صاحب‌نظران بسته به تخصص خود، چند بعد خاص از این مقوله‌ها را بررسی می‌کنند، گستردگی‌ای که منجر به سردرگمی و کم‌توجهی مطلوب به آموزش می‌شود (Luen, 2008). از طرفی، ویژگی تقاضای گردشگری، سرعت آن است، از این رو، بعد عرضه باید توانایی انطباق سریع با تغییرات

بازار را داشته باشد؛ به عبارت دیگر وجود یک مکانسیم دریافت اطلاعات و ارزیابی وضعیت و واکنش نسبت به محیط در سیستم آموزش گردشگری، الزامی است. با توجه به اهمیت کارآفرینی و نامیدن دوره کنونی به‌عنوان عصر کارآفرینانه این مفهوم دارای ابعاد چندگانه است که می‌تواند در پیشبرد فعالیت‌های جامعه میزبان به سمت ریسک‌پذیری و نوآوری در فناوری و محصولات کمک کند. بر اساس گزارش سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (۲۰۱۶) تا سال ۲۰۲۰ بیش از یک سوم مهارت‌های با اهمیت مورد احتیاج برای بیشتر مشاغل، مهارت‌های غیرحیاتی در مشاغل امروزی، محسوب می‌گردند و ۵۰ درصد دانش یک دانشجو در سال اول تحصیل، در زمان فارغ‌التحصیلی، تاریخ گذشته است. همچنین از آنجا که بسیاری از فعالیت‌ها در صنعت گردشگری توسط کسب‌وکارهای کوچک اقتصادی انجام می‌گیرند، به کارکنان چندمهارتی نیاز دارند، به‌گونه‌ای که کارکنان بتوانند فعالیت‌های مختلفی را در طول روز انجام دهند (Hayes et al., 2020). با توجه به این تغییرات سریع و پویا در جهان، نه تنها ساختار نظام‌های آموزشی باید متناسب با نیازهای روز جامعه و صنعت گردشگری هماهنگ شود، بلکه باید سرمایه‌های انسانی تربیت نماید که توانایی انطباق و به‌روزرسانی خود متناسب با تغییرات روزافزون جهانی را نیز داشته باشند. با این وجود، آنچه موجب توجه به آموزش گردشگری در ایران گردیده، قرار گرفتن ایران در فهرست کشورهای درحال توسعه است، زیرا کشورهای درحال توسعه در برابر کشورهای توسعه‌یافته دارای فرصت‌های کارآفرینی بالاتری می‌باشند. بنابراین، پژوهش حاضر تلاش نمود با بهره‌گیری از رویکرد کارآفرینی و درک دیدگاه بازیگران درگیر در عرضه و تقاضای این سیستم، به حل مشکلات فرایند آموزشی با هدف برآورده کردن خواسته‌های ذینفعان، کمک نماید.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف یک پژوهش کاربردی، براساس نحوه گردآوری داده‌ها از نوع پژوهش ترکیبی (کیفی-کمی) و از نظر راهبرد، استقرایی (براساس فرضیه از پیش موجود) است. در قسمت کیفی پژوهش، با توجه به جامعه آماری پژوهش -۳۲ بازیگر حوزه آموزش گردشگری شامل عوامل طرف عرضه یعنی مؤسسات ارائه‌دهنده آموزش گردشگری و عوامل طرف تقاضا شامل کسب‌وکارهای استخدام‌کننده فراگیران آموزش گردشگری (۷ گروه مرتبط با محصولات اختصاصی گردشگری در جدول حساب‌های اقماری گردشگری) شرح در جدول شماره ۱ - با استفاده از فرمول کوکران برای جامعه‌ای معادل ۲۳۸ سازمان، شامل ۲ خوشه عرضه با ۱۶۰ و تقاضا با ۷۸ واحد، به ترتیب نمونه‌هایی برابر با ۱۱۹ و ۵۸ واحد تعریف شده است. واحد تحلیل در پژوهش حاضر، واحد سازمان بوده و در مجموع از کارشناسان ۱۷۷

سازمان، مصاحبه نیمه‌ساختاریافته -تشکیل شده از سؤالات بسته و باز- به صورت نمونه‌گیری تصادفی به منظور انتخاب نمونه مورد بررسی پژوهش- سازمانهای مورد نظر- انجام شده است. پایایی سؤالات بسته در مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با استفاده از نرم‌افزار SPSS و ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۷۸ محاسبه گردید. لازم به ذکر است کارشناسان سیاست‌گذار و برنامه‌ریز آموزشی، مدیرگروه‌ها، اعضای هیئت علمی، توسعه‌دهندگان برنامه درسی، معاونت‌ها و مدیران آموزشی و اجرایی این واحدهای تحلیل (سازمان‌ها) که در زمینه آموزش گردشگری و کارآفرینی تسلط دارند، مبنای انتخاب قرار گرفته است. شاخص‌های فرایند سیستم آموزش کارآفرینی (Kaufman & Herman (1991 شامل وسایل آموزشی مورد استفاده، روش‌ها و نحوه اجرا، برنامه‌های کارآموزی حین خدمت، روش‌های یاددهی-یادگیری و نحوه مدیریت به‌عنوان مبنای مصاحبه نیمه‌ساختاریافته استفاده شد. از کارشناسان سازمان‌های مذکور تقاضا گردید مطابق با این شاخص‌ها، مشکلات خود را با سایر بازیگران حوزه فعالیتی نظام آموزش گردشگری ایران در این فرایند ارائه نمایند و شدت مشکلات مذکور را از طریق طیف لیکرت پنج گزینه‌ای بیان کنند.

نتایج حاصل از این مصاحبه‌ها وارد فرآیند تحلیل مضمون گردیده و کدگذاری شده‌اند. در قسمت کمی پژوهش، مضامین برآمده از مرحله قبل وارد نرم‌افزار تحلیل شبکه‌های اجتماعی-گفی- شده و بر اساس شاخص‌های تحلیل شبکه از قبیل مرکزیت درجه، مرکزیت درجه ورودی وزن دار، ضریب خوشه-بندی و ...، نظام جامع آموزش گردشگری ایران تحلیل شده است. لازم به ذکر است پایه تحلیل در این پژوهش به منظور شناسایی مشکلات موجود، روابط میان ذینفعان و شناسایی نقاط ضعف این فرآیند است. نرم‌افزار تحلیل شبکه امکان تحلیل رابطه میان دو بازیگر/ذینفع را فراهم می‌آورد. زبان ورود داده به نرم‌افزارهای تحلیل شبکه اجتماعی، ماتریس‌ها هستند. بر این مبنای، سطرها، فرستنده‌ها و ستون‌ها، گیرنده‌ها می‌باشند. در تحلیل شبکه، مطالعه روابط بین گره‌ها مورد نظر است. با استفاده از وزن رابطه می‌توان آن را بیشتر توصیف کرد. وزن می‌تواند نشان‌دهنده میزان، تکرار یا شدت رابطه باشد. از میان نرم‌افزارهای متعدد تحلیل شبکه اجتماعی، نرم‌افزار گفی به دلیل قابلیت سهولت ورود داده، مصورسازی بالای شبکه، توانایی تحلیل شبکه‌های کوچک و متوسط و متناسب بودن با شاخص‌های مورد نیاز پژوهش انتخاب گردید. در میان الگوریتم‌های موجود جهت نمایش حالت‌های مختلف خروجی نرم‌افزار گفی، در پژوهش حاضر از الگوریتم یوفانهومولتی‌لول^۱ استفاده شد. این الگوریتم، سریعترین الگوریتم با کیفیت مطلوب در گراف‌های بزرگ است.

1. UFANHO-Multi-Level

جدول ۱. جامعه آماری پژوهش

<p>نمونه منتخب پژوهش:</p> <p>واحدهای دانشگاهی هنر اصفهان، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشگاه شهرکرد، دانشگاه فنی حرفه‌ای اصفهان، فنی حرفه-ای یزد، دانشگاه آزاد اسلامی واحدهای شاهین شهر، نجف‌آباد، سنج، کرمان، ساری، علوم تحقیقات، تربت حیدریه، جهاد دانشگاهی تبریز، پرستیزلند، همدان، مازندران، هشت‌بهشت، علم و فرهنگ، شاندیز، کرمان، جرجان گرگان، آفرینش علم‌گستر بروجرد، رودکی، تنکابن وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی</p> <p>وزارت آموزش و پرورش</p> <p>سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور</p> <p>معاونت درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی</p> <p>سازمان مرکزی حج و زیارت</p> <p>سازمان آموزش و مشاوره بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی</p> <p>انجمن علمی طبیعت‌گردی ایران</p> <p>کمیسیون ملی یونسکو-ایران</p> <p>کانون جهانگردی و اتومبیلرانی ج.ا.ا.</p>	<p>خوشه غیرآکادمیک:</p> <p>وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی</p> <p>وزارت آموزش و پرورش</p> <p>سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور</p> <p>وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی</p> <p>سازمان حج و زیارت</p> <p>سازمان بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی</p> <p>انجمن علمی طبیعت‌گردی ایران</p> <p>کمیسیون ملی یونسکو-ایران</p> <p>کانون جهانگردی و اتومبیلرانی ج.ا.ا.</p>	<p>خوشه آکادمیک:</p> <p>وزارت علوم، تحقیقات و فناوری</p> <p>شامل</p> <p>دانشگاه‌های دولتی (۲۰ واحد)</p> <p>دانشگاه‌های پیام نور (۶۷ واحد)</p> <p>دانشگاه‌های آزاد اسلامی (۲۱ واحد)</p> <p>دانشگاه‌های علمی کاربردی (۲۳ واحد)</p> <p>دانشگاه‌های غیرانتفاعی (۲۱ واحد)</p>	<p>بازیگران عرضه</p>
<p>جامعه هتلداران ایران (کشور)</p> <p>انجمن حرفه‌ای اقامتگاه‌های بوم‌گردی ایران</p> <p>اتحادیه سفره‌خانه‌های استانی - سفره-خانه‌های منتخب در شهرهای تهران، اصفهان، کاشان، مشهد و یزد-</p> <p>اتحادیه‌های بستنی، آبیوه و کافی‌شاپ اتحادیه‌های رستوران‌داران و سفره-خانه‌های استانی</p>	<p>خدمات غذا و نوشابه:</p> <p>کسبو کارهای مرتبط با رستوران‌ها و سلف سرویس‌ها، سفره‌خانه‌های سنتی</p> <p>کسبو کارهای مرتبط با کافی‌شاپ، آبیوه</p>	<p>خدمات اقامت:</p> <p>کسبو کارهای مرتبط با خدمات اقامتی (هتل، هتل آپارتمان و ...) اقامتگاه‌های بوم‌گردی</p>	
<p>اتحادیه سازمان‌های پایانه‌های مسافربری شهرداری‌های کشور</p> <p>سازمان هواپیمایی کشوری</p> <p>دفاتر خدمات هواپیمایی برگزیده در شهرهای تهران، اصفهان، شیراز و مشهد</p>	<p>مؤسسات مسافرتی، تورگردانان و خدمات راهنمایی گردشگری:</p> <p>دفاتر خدمات مسافرتی کشور</p> <p>خدمات راهنمایان تور</p> <p>خدمات تورگردانان</p>	<p>خدمات حمل‌ونقل مسافر:</p> <p>پایانه‌های مسافربری (حمل‌ونقل زمینی)</p> <p>سازمان هواپیمایی کشوری (هوابی)</p>	<p>بازیگران تقاضا</p>

مدیریت بر آموزش سازمانها

<p>سازمان بنادر و دریانوردی شرکت حمل و نقل ریلی رجا اتحادیه سازمان‌های حمل و نقل همگانی کشور کانون انجمن راهنمایان سازمان بنادر و دریانوردی انجمن دفاتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی ایران دفاتر خدمات مسافرت هوایی برگزیده در شهرهای تهران، اصفهان، مشهد، تبریز، شیراز، اراک و ایلام کانون انجمن‌های صنفی راهنمایان گردشگری جامعه تورگردانان ایران</p>		<p>سازمان بنادر و دریانوردی (دریایی) شرکت راه‌آهن ج.ا.ا (ریلی) سازمان حمل و نقل همگانی کشور</p>
<p>کمیته ملی موزه‌های ایران (آیکوم) انجمن برگزارکنندگان نمایشگاه‌های بین المللی ایران انجمن صادرکنندگان صنایع دستی ایران وزارت ورزش و جوانان (توسعه منابع انسانی) واحدهای برگزیده تولید صنایع دستی در شهرهای اصفهان، کاشان، مشهد، یزد، تهران، قزوین، کرمانشاه و سنندج سازمان حفاظت محیط‌زیست</p>	<p>خدمات سرگرمی و فراغت: وزارت ورزش و جوانان سازمان حفاظت محیط‌زیست کسب و کارهای مرتبط با صنایع دستی</p>	<p>خدمات فرهنگی: موزه‌های ایران، نهاد موزه‌های دانشگاهی مراکز نمایشگاه‌های گردشگری، سوغات و صنایع دستی</p>
<p>انجمن گردشگری الکترونیک اتحادیه کسب و کارهای مجازی (کارگروه گردشگری)</p>		<p>سایر خدمات گردشگری: کسب و کارهای دیجیتال و پلتفرم‌های آنلاین گردشگری</p>

یافته‌ها

به منظور انجام تحلیل شبکه اجتماعی جهت اولویت‌بندی مشکلات فرایند نظام آموزش گردشگری (۱) به ردیابی مشکلات بازیگران این حوزه با یکدیگر از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته و ایجاد بیانیه نهایی مشکلات، (۲) ایجاد شبکه حوزه موضوعی مشکلات- بازیگران- بر اساس تحلیل مضمون- و (۳) تعیین مشکلات کلیدی پرداخته شد. در این راستا، پس از مصاحبه نیمه ساختاریافته، سوالات باز، تحلیل مضمون گردیده و به مشکلات اضافه شدند. برای دسته‌بندی مشکلات، مشکلات، پالایش شده و ۵ حوزه موضوعی مطابق با جدول (۲) تشکیل گردید. همچنین این مشکلات با استفاده از برچسب‌هایی وزن‌دهی شدند.

جدول ۲. حوزه‌های موضوعی مشکلات

ردیف	عنوان مشکل	بیان‌کننده	طرف درگیر مشکل	عنوان حوزه موضوعی استخراج شده
۱	عدم تطابق بین آموزش‌های آکادمیک و اجرا در حوزه گردشگری - مغایرت بازار جذب و آموزش عدم ارائه خدمات آموزشی متناسب با نیازهای منطقه عدم تطابق دوره‌های میراث با بازار واقعی عدم تطابق سرفصل‌های آموزشی با استانداردهای بین‌المللی عدم تطابق دوره‌های کارآموزی دانشجویان با بازار واقعی فقدان ارتباط بین دانشگاه‌های درگیر گردشگری فقدان نهاد متولی آموزش یکپارچه عدم توجه به بحث‌های کاربردی در دوره‌های میراث فقدان ارتباط بین نهادهای آموزشی و فعالین بخش خصوصی موازی‌کاری در آموزش فقدان ارتباط دانشگاه با فارغ‌التحصیلان برای رصد نیازهای شغلی در این حوزه	بنیاد مستضعفان دانشگاه پیام‌نور بیرجند دانشگاه هنر اصفهان انجمن راهنمایان تور انجمن برگزارکنندگان نمایشگاه‌های بین‌المللی فنی حرفه‌ای وزارت بهداشت اقامتگاه‌های بومگردی انجمن طبیعت‌گردی انجمن گ الکترونیک شرکت راه‌آهن وزارت میراث کمیته ملی موزه دانشگاه‌های غیرانتفاعی کمیسیون ملی یونسکو	فنی و حرفه‌ای وزارت میراث دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی اقامتگاه‌های بومگردی دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی فنی حرفه‌ای وزارت میراث دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	آموزش و آکادمیک
۲	عدم ایفای نقش حامی در زمینه گردشگری عدم هماهنگی بین سازمان‌ها وجود بروکراسی اداری برای اخذ مجوزهای گردشگری موازی‌کاری در بین وظایف سازمان‌های دولتی	دانشگاه غیرانتفاعی بینالود بنیاد مستضعفین وزارت بهداشت جامعه تورگردانان سازمان بنادر	وزارت میراث اقامتگاه‌های بومگردی وزارت میراث کسب و کارهای خدمات اقامتی (هتل‌ها و ...)	روابط سازمانی

مدیریت بر آموزش سازمانها

	<p>اقامتگاه‌های بومگردی وزارت میراث</p>	<p>جامعه تورگردانان وزارت بهداشت انجمن راهنمایان تور دانشگاه غیرانتفاعی شیخ- بهایی بنیاد مستضعفان سازمان هواپیمایی وزارت ورزش جامعه تورگردانان</p>	<p>عدم وجود ارتباط دوطرفه عدم تعامل با سایر سازمان‌های وابسته عدم وجود ارتباط بین خطوط ریلی، هواپیمایی و دریایی عدم وجود حلقه ارتباطی بین سازمان هواپیمایی و خدمات اقامتی</p>	
<p>بخش خصوصی</p>	<p>وزارت میراث اقامتگاه‌های بومگردی کسب و کارهای خدمات اقامتی (هتل‌ها و ...) وزارت میراث اقامتگاه‌های بومگردی</p>	<p>وزارت ورزش جامعه تورگردانان دانشگاه دولتی هنر اصفهان جامعه تورگردانان وزارت بهداشت وزارت ورزش دانشگاه دولتی هنر اصفهان انجمن راهنمایان تور بنیاد مستضعفان</p>	<p>ورود میراث به همه جنبه‌های گردشگری برای درآمد بیشتر موازی کاری و رقابت ناعادلانه با بخش خصوصی عدم توجه به بازاریابی در بخش خصوصی عدم واگذاری وظایف به بخش خصوصی در حوزه گردشگری عدم وجود معافیت مالیاتی، بیمه‌ای و حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان</p>	<p style="text-align: center;">۳</p>
<p>نگاه سیستمی</p>	<p>آموزش و پرورش وزارت میراث</p>	<p>بنیاد مستضعفان شرکت راه‌آهن انجمن راهنمایان تور وزارت میراث انجمن برگزارکنندگان نمایشگاه‌های بین‌المللی وزارت میراث</p>	<p>عدم وجود نگاه سیستمی در حل مشکلات گردشگری موازی کاری سازمان‌های زیرمجموعه میراث عدم توجه به نیازسنجی توسط سیستم مدیریت کلان عدم همسویی سیاست‌ها با نیازهای وزارتخانه</p>	<p style="text-align: center;">۴</p>
<p>زیرساخت</p>	<p>وزارت میراث کسب و کارهای دیجیتال وزارت میراث دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی کسب و کارهای دیجیتال اقامتگاه‌های بومگردی سازمان هواپیمایی آموزش و پرورش وزارت میراث</p>	<p>رستوران و کافی شاپ وزارت بهداشت سازمان هواپیمایی انجمن گ الکترونیک دفاتر خدمات مسافرتی وزارت میراث محیط‌زیست جامعه تورگردانان انجمن راهنمایان تور</p>	<p>عدم استفاده از شبکه‌های مجازی برای جذب گردشگر عدم استفاده از شبکه‌های ارتباطی برای تولید محتوای تبلیغاتی برای جذب گردشگر سلامت مشکلات مالی ناشی از تحریم فقدان بودجه مکفی برای گردشگری کمبود بازاریاب حرفه‌ای کمبود زیرساخت عدم وجود پراکنش اقامتگاه‌های بومگردی در نقاط شهری مشکلات و عدم به‌روز بودن سیستم حمل و نقل کشور</p>	<p style="text-align: center;">۵</p>

مدیریت بر آموزش سازمانها

جدول (۴) حوزه‌های موضوعی، مشکلات بیان شده از سمت بازیگران، سوی مشکلات آن‌ها به سمت سایر بازیگران، شرح مشکل و نیز امتیاز مشکل بر اساس شاخص درجه ورودی وزن‌دار را نشان می‌دهد. این جدول خروجی شبکه محسوب می‌شود.

جدول ۴. نتایج ترسیم شبکه حوزه موضوعی مشکلات-بازیگران

حوزه	شرح مشکل	بیان کننده	سوی مشکل	امتیاز
آموزش و آکادمیک (۲۰)	عدم تطابق بین آموزش‌های آکادمیک و اجرا در حوزه گردشگری	بنیاد مستضعفین	فنی و حرفه‌ای وزارت میراث	۱۶/۱۸۶
	*	دانشگاه پیام‌نور بیرجند	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	۱۶/۱۸۶
	*	دانشگاه هنر اصفهان	اقامتگاه‌های بومگردی	۱۶/۱۸۶
	*	انجمن راهنمایان تور	دانشگاه‌های دولتی دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	۱۶/۱۸۶
	*	انجمن برگزارکنندگان نمایشگاه‌های بین‌المللی	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	۱۶/۱۸۶
	*	فنی حرفه‌ای	دانشگاه‌های دولتی	۱۶/۱۸۶
	*	وزارت بهداشت	فنی حرفه‌ای	۱۶/۱۸۶
	*	اقامتگاه‌های بومگردی انجمن طبیعت‌گردی انجمن گ الکترونیک شرکت راه‌آهن وزارت میراث کمیته ملی موزه	وزارت میراث	۱۶/۱۸۶
	*	کمیسیون ملی یونسکو	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی	۱۶/۱۸۶

اولویت‌بندی مشکلات فرایند نظام جامع آموزش... ربانی، محمودزاده، قادری، یآوری گهر

	دانشگاه‌های غیرانتفاعی		
۱۶/۸۶	وزارت میراث	آموزش و پرورش	مغایرت بازار جذب و آموزش
۱۶/۸۶	محیط زیست	کمیسیون ملی یونسکو	عدم ارائه خدمات آموزشی متناسب با نیازهای منطقه
۱۶/۸۶	آموزش و پرورش	علمی کاربردی سیتی سنتر	- عدم تطابق دوره‌های میراث با بازار واقعی - عدم تطابق سرفصل‌های آموزشی با استانداردهای بین‌المللی
۱۶/۸۶	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	دانشگاه آزاد	- عدم تطابق دوره‌های کارآموزی دانشجویان با بازار واقعی - فقدان ارتباط بین دانشگاه‌های درگیر گردشگری
۱۶/۸۲	وزارت میراث	انجمن گ الکترونیک	فقدان نهاد متولی آموزش یکپارچه
۱۶/۸۲	*	شرکت راه‌آهن	فقدان شبکه آموزش نظام‌مند
۱۶/۵۴	دانشگاه‌های دولتی دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	بنیاد مستضعفین	عدم توجه به تربیت نیروی کارآمد در مدیریت گردشگری
۱۶/۱۲	*	جامعه تورگردانان	عدم توجه مکفی به آموزش زبان‌های خارجه در تطابق با نیاز گردشگر
۱۶/۱۲	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	دانشگاه آزاد	کم‌توجهی به آموزش زبان‌های خارجی
۱۶/۱۲	*	وزارت میراث	عدم تسلط دانشجویان و حرفه‌گرایان رشته به زبان‌های خارجی
۱۶/۰۹	وزارت میراث	انجمن راهنمایان تور	عدم توجه به بحث‌های کاربردی در دوره‌های میراث
۱۵/۶۷	اقامتگاه‌های بومگردی	دانشگاه غیرانتفاعی شیخ-	فقدان ارتباط بین نهاد‌های

مدیریت بر آموزش سازمانها

		بهای	آموزشی و فعالین بخش خصوصی
۱۵/۴۶	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی سازمان فنی و حرفه‌ای	وزارت میراث	موازی کاری در آموزش
۱۵/۴۶	وزارت میراث	فنی حرفه‌ای	موازی کاری در ارائه آموزش- های مهارتی
۱۲/۱۱ ۱۶/۱۸۶ ۱۶/۱۸۶ ۱۶/۱۸۶	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	دانشگاه علمی کاربردی	فقدان ارتباط دانشگاه با فارغ- التحصیلان برای رصد نیازهای شغلی در این حوزه
۱۵/۳۳	*	وزارت میراث	عدم هماهنگی سرفصل‌های دانشگاهی با نیازهای وزارتخانه
۱۵/۳۳	آموزش و پرورش فنی حرفه‌ای	*	عدم وجود انعطاف در برنامه- های درسی با توجه به نیازهای وزارتخانه
۱۵/۰۹	اقامتگاه‌های بومگردی	دانشگاه غیرانتفاعی شیخ- بهای	رشد قارچ گونه و سریع نهادهای آموزشی
۱۴/۹۹	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	دانشگاه علمی کاربردی	عدم پویایی نظام آموزشی و تطابق با استانداردهای بین- الملل
۱۴/۲۱	*	وزارت میراث	وجود محتواهای دولتی و یکسان برای همه دانشجویان گردشگری
۱۴/۲	فنی حرفه‌ای	وزارت ورزش	عدم تعریف دوره‌های کاربردی مهارت‌محور
۱۳/۹۴	وزارت میراث	رستوران و کافی شاپ	عدم برگزاری دوره‌های بین- المللی توسط میراث
۱۳/۶۵	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	وزارت میراث	عدم تناسب سرفصل‌های آموزشی با مزیت رقابتی شهرهای ایران

اولویت‌بندی مشکلات فرایند نظام جامع آموزش... ربانی، محمودزاده، قادری، یآوری گهر

۱۱/۵۶	اقامتگاه‌های بومگردی	دانشگاه دولتی هنر اصفهان	عدم پذیرش مدرک فنی حرفه- ای توسط میراث	
۱۱/۳۲	*	دانشگاه غیرانتفاعی شیخ- بهایی	رقابت بین مؤسسات آموزشی	
۱۱/۳	محیط‌زیست وزارت میراث	کمیسیون ملی یونسکو	عدم آموزش برای تمام اقشار جامعه	
۱۱/۳۱	کسب کارهای صنایع دستی	*	آموزش برای بازار فروش	
۶/۴۳	فنی حرفه‌ای	وزارت میراث	عدم تطابق شرایط سنی ورود به دوره آموزشی در مراکز فنی- حرفه‌ای برای تقاضای مؤثر میراث	
۶/۲۱	دانشگاه‌های دولتی	آموزش و پرورش	عدم اولویت دانشگاه‌های دولتی برای دیپلم گردشگری	
۴/۳	اقامتگاه‌های بومگردی کسب کارهای رستوران‌ها و ... کسب کارهای کافی شاپ، آبمیوه پایانه‌های مسافری سازمان هواپیمایی کشوری سازمان بنادر و دریانوردی شرکت راه آهن ج.ا. سازمان حمل و نقل همگانی خدمات راهنمایان تور دفاتر خدمات مسافرتی تورگردانان موزه‌های ایران محیط‌زیست	دانشگاه دولتی هنر اصفهان	محدودیت در پذیرش دانش- آموختگان دانشگاه‌ها	
۱۶/۷۲	بنیاد مستضعفین	وزارت ورزش	عدم ایفای نقش حامی در زمینه گردشگری	روابط سازمانی (۱۳)
۱۶/۲۱	اقامتگاه‌های بومگردی	دانشگاه غیرانتفاعی بینالود	عدم کنترل لابی‌گری	
۱۶/۰۹	وزارت میراث	بنیاد مستضعفین	عدم هماهنگی بین سازمان‌ها	
۱۶/۰۹	کسب و کارهای خدمات اقامتی (هتل‌ها و ...)	وزارت بهداشت	وجود افراد واسطه بین گردشگران و نهادهای متولی	
۱۶/۰۹	وزارت میراث	جامعه تورگردانان	وجود واسطه‌گری‌ها	
۱۵/۸۸	*	سازمان بنادر	سستی بودن فرآیندهای	

مدیریت بر آموزش سازمانها

			گردشگری در کشور
۱۵/۸۳	*	جامعه تورگردانان	عدم وجود نقشه راه جامع گردشگری سلامت
۱۵/۴۳	*	وزارت بهداشت	وجود بروکراسی اداری برای اخذ مجوزهای گردشگری
۱۵/۲۹	*	انجمن راهنمایان تور	عدم وجود نهاد متولی امنیت مسافر در فضاهای شهری
۱۴/۷۷	*	*	عدم توجه به بحث‌های کاربردی در دوره‌های میراث
۱۴/۳۹	اقامتگاه‌های بومگردی	دانشگاه غیرانتفاعی شیخ-بهای	موازی کاری در بین وظایف سازمان‌های دولتی
۱۴/۱۱	وزارت میراث	بنیاد مستضعفین سازمان هواپیمایی وزارت ورزش	عدم تطابق مجوزهای آموزشی با استانداردهای قابل پذیرش برای گردشگر
۱۳/۷۷	دانشگاه‌های دولتی دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	جامعه تورگردانان	عدم توجه به بحث آموزش در حوزه تبلیغات برای جذب گردشگر
۱۳/۷۶	وزارت میراث	وزارت بهداشت	عدم اجرای توسعه استارت‌آپ-های گردشگری
۱۳/۳۱	فنی حرفه‌ای *	علمی کاربردی سیتی سنتر	عدم هماهنگی بین فنی حرفه-ای و میراث برای برگزاری دوره‌ها
۱۳/۳۱	*	محیط زیست	عدم وجود ارتباط دوطرفه
۱۳/۱	*	سازمان هواپیمایی	عدم ارتباط بین نهادهای درگیر در فرودگاه‌ها
۱۲/۷۱	کسب و کارهای دیجیتال	اقامتگاه‌های بومگردی	عدم تعامل با سایر سازمان‌های وابسته
۱۲/۶۶	کسب و کارهای خدمات اقامتی (هتل‌ها و ...) دفاتر خدمات مسافرتی خدمات راهنمایان تور خدمات تورگردانان	فنی حرفه‌ای	عدم جذب کارآموزان فنی-وحرفه‌ای بر اساس بخشنامه ارسالی از وزارت میراث

اولویت‌بندی مشکلات فرایند نظام جامع آموزش... ربانی، محمودزاده، قادری، یآوری گهر

۱۲/۶۶	وزارت میراث	*	عدم الزام مؤسسات وابسته وزارت میراث به جذب نیروهای آموزش‌دیده سازمان	
۱۲/۵۹	*	محیط‌زیست	عدم اعمال ضوابط زیست-محیطی	
۱۲/۵۵	*	وزارت ورزش	عدم وجود ارتباط بین خطوط ریلی، هواپیمایی و دریایی	
۱۲/۱۱	*	سازمان هواپیمایی	عدم وجود آموزش تخصصی برای نهادهای امنیتی درگیر در بحث گردشگری و تبعات ناشی از آن	
۱۱/۰۳	*	وزارت بهداشت	عدم متولی‌گری گردشگری سلامت بین دو وزارتخانه	
۹/۳۱	وزارت بهداشت	سازمان هواپیمایی	عدم آموزش کارکنان وزارت بهداشت برای ارتباط با گردشگر	
۹/۳۱	حج و زیارت	*	عدم آموزش کارکنان برای ارتباط با گردشگر	
۶/۳۷	فنی حرفه‌ای	پایانه‌های مسافربری	عدم تناسب تست‌های رانندگی با نیازها	
۵/۷۴	کسب و کارهای خدمات اقامتی (هتل‌ها و ...)	سازمان هواپیمایی	عدم وجود حلقه ارتباطی بین سازمان هواپیمایی و خدمات اقامتی	
۱۶/۶۷	وزارت میراث	وزارت ورزش	ورود میراث به همه جنبه‌های گردشگری برای درآمد بیشتر	بخش خصوصی (۷)
۱۶/۵۱	*	جامعه‌تورگردانان	عدم توجه مدیریت کلان به بسترسازی ورود گردشگر	
۱۶/۱۱	اقامتگاه‌های بومگردی	دانشگاه دولتی هنر اصفهان	موازی‌کاری و رقابت ناعادلانه با بخش خصوصی	
۱۶/۱۱	وزارت میراث	جامعه‌تورگردانان	عدم توجه مدیریت کلان به بستر شبکه‌های مجازی	
۱۵/۷۲	کسب و کارهای خدمات اقامتی (هتل‌ها و ...)	*	عدم توجه به بازاریابی در بخش خصوصی	
۱۵/۷۲	وزارت میراث	کانون اتومبیلرانی ج.ا.ا.	عدم واگذاری وظایف به بخش	

مدیریت بر آموزش سازمانها

		وزارت بهداشت وزارت ورزش	خصوصی در حوزه گردشگری	
۱۵/۳۲	اقامتگاه‌های بومگردی	دانشگاه دولتی هنر اصفهان	عدم توجه جدی به انجمن‌ها توسط بخش دولتی	
۱۳/۲۲	آموزش و پرورش	انجمن راهنمایان تور	عدم توجه به نیازهای گردشگری	
۱۲/۹۱	وزارت میراث	بنیاد مستضعفین	عدم وجود معافیت مالیاتی، بیمه‌ای و حمایت از شرکت- های دانش‌بنیان	
۱۱/۰۷	*	وزارت بهداشت	عدم اجرای برنامه گردشگری سلامت	
۱۵/۷۸	*	بنیاد مستضعفین	عدم وجود نگاه سیستمی در حل مشکلات گردشگری	نگاه سیستمی (۸)
۱۵/۶۲	*	شرکت راه‌آهن	عدم توجه به بازاریابی توسط سیستم مدیریت کلان	
۱۵/۴۷	آموزش و پرورش	انجمن راهنمایان تور	موازی‌کاری سازمان‌های زیرمجموعه میراث	
۱۵/۴۳	وزارت میراث	وزارت میراث	عدم توجه به نیازسنجی توسط سیستم مدیریت کلان	
۱۵/۳۱	مراکز نمایشگاه‌های گردشگری، سوغات و صنایع دستی	انجمن برگزارکنندگان نمایشگاه‌های بین‌المللی	عدم توجه به صنایع دستی به- عنوان حرفه‌ای برای جذب گردشگر	
۱۵/۲۴	وزارت بهداشت	وزارت میراث	عدم همسویی سیاست‌ها با نیازهای وزارتخانه	
۱۵/۱۱	حج و زیارت	*	عدم تبعیت از استانداردهای تدوین شده وزارتخانه	
۱۴/۷۸	وزارت میراث	وزارت بهداشت	وجود آمارهای غلط در حوزه گردشگری	
۱۴/۲۵	دانشگاه‌های دولتی دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	بنیاد مستضعفین	عدم وجود نگاه کارآفرین و مهارت‌محور در آموزش گردشگری	
۱۱/۶۱	آموزش و پرورش	علمی کاربردی سیتی سنتر	عدم ایجاد اشتیاق و علاقه به	

اولویت‌بندی مشکلات فرایند نظام جامع آموزش... ربانی، محمودزاده، قادری، یآوری گهر

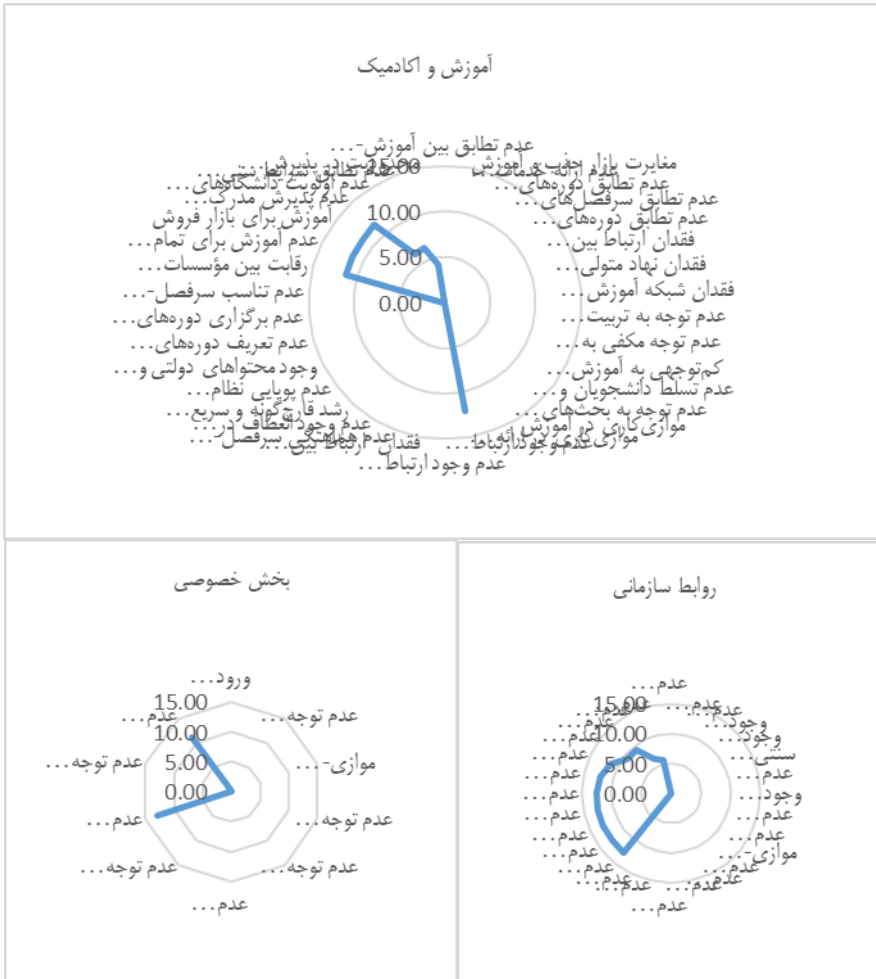
			مبحث گردشگری	
۱۰/۳۸	وزارت بهداشت	فنی حرفه‌ای	ممانعت از سازمان در ارائه برخی از انواع آموزش‌های مهارتی	
۷/۳۳	وزارت میراث راهیان نور	بنیاد مستضعفین	نیاز به مدرک لیسانس برای تور لیدر بودن در راهیان نور	
۱۵/۷۹	کانون جهانگردی و اتومبیلرانی ج.ا.ا.	محیط‌زیست	آلودگی هوا و ایجاد کوبش در خاک	زیرساخت
۱۵/۷۷	وزارت میراث	رستوران و کافی شاپ	عدم استفاده از شبکه‌های مجازی برای جذب گردشگر	
۱۵/۷۷	کسب و کارهای دیجیتال	وزارت بهداشت	عدم استفاده از شبکه‌های ارتباطی برای تولید محتوای تبلیغاتی برای جذب گردشگر سلامت	
۱۵/۴۹		سازمان هواپیمایی	مشکلات مالی ناشی از تحریم	
۱۴/۹۸	وزارت میراث	انجمن گ الکترونیک	فقدان بودجه مکفی برای گردشگری	
۱۴/۵	دانشگاه‌های پیام‌نور دانشگاه‌های آزاد دانشگاه‌های علمی کاربردی دانشگاه‌های غیرانتفاعی	دفاتر خدمات مسافرتی	کمبود بازاریاب حرفه‌ای	
۱۳/۵۴	کسب و کارهای دیجیتال	وزارت میراث	کمبود زیرساخت	
۱۳/۳۹	اقامتگاه‌های بومگردی	محیط‌زیست	عدم وجود پراکنش اقامتگاه-های بومگردی در نقاط شهری	
۱۱/۷۵	سازمان هواپیمایی	جامعه تورگردانان	مشکلات و عدم به‌روز بودن سیستم حمل‌ونقل کشور	
۹/۲۴	آموزش و پرورش	انجمن راهنمایان تور	کمبودهای محتوایی در زمینه گردشگری	
۹/۲۴	وزارت میراث	جامعه تورگردانان	تولید محتوا و محصول برای ارائه به گردشگر	

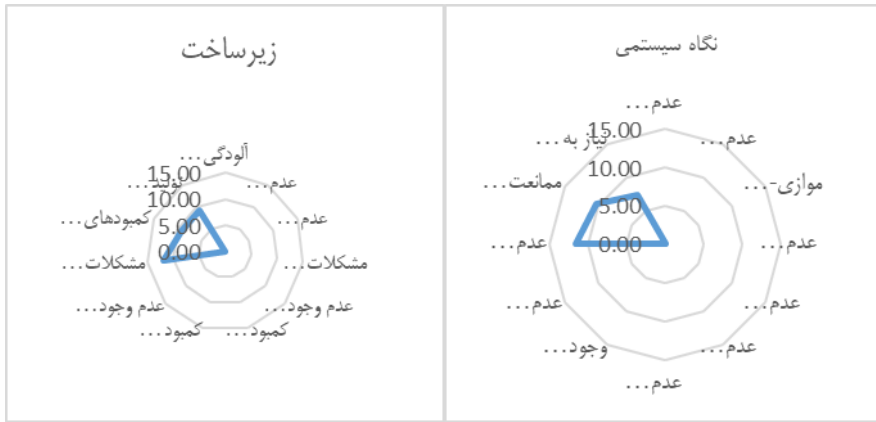
تکرار مشکل/بازیگر ستون قبل = *

مدیریت بر آموزش سازمانها

پس از محاسبه جداگانه هر یک از حوزه‌های پنجگانه برای هر یک از مشکلات، درجه ورودی وزنه‌دار به عنوان امتیاز مشکلات مذکور در نظر گرفته شده است. مرکزیت درجه ورودی نشان می‌دهد چه میزان ارتباط بین این گره و سایر گره‌های شبکه وجود دارد. مطابق جدول (۴) در حوزه آموزش و آکادمیک، ۳۴ مشکل استخراج گردید. در این راستا، عدم تطابق بین آموزش‌های آکادمیک و اجرا در حوزه گردشگری، مغایرت بازار جذب و آموزش، عدم ارائه خدمات آموزشی متناسب با نیازهای منطقه، عدم تطابق دوره‌های میراث با بازار واقعی، عدم تطابق سرفصل‌های آموزشی با استانداردهای بین‌المللی و فقدان ارتباط بین دانشگاه‌های درگیر در حوزه گردشگری با امتیاز ۱۶/۸۶ دارای بیشترین مرکزیت درجه ورودی در حوزه موضوعی آکادمیک هستند که نشان از مرکزی‌تر بودن آن‌ها دارد. یعنی این گره‌ها دارای پیوندهای ارتباطی ساطع‌کننده زیادی هستند. بر اساس این سنجه مشکلات مذکور را می‌توان به‌عنوان مهم‌ترین مشکل شبکه شناسایی کرد. در حوزه روابط سازمانی، ۲۸ مشکل شناسایی گردید. در این میان، مواردی نظیر عدم ایفای نقش حامی در زمینه گردشگری (۱۶/۷۲)، عدم کنترل لابی‌گری (۱۶/۲۱) و عدم هماهنگی بین سازمان‌ها (۱۶/۰۹) بیشترین امتیاز را به خود اختصاص داده‌اند.

ورود میراث به همه جنبه‌های گردشگری برای درآمد بیشتر با امتیاز ۱۶/۶۷، عدم توجه مدیریت کلان به بسترسازی ورود گردشگر با امتیاز ۱۶/۵۱ و موازی‌کاری و رقابت ناعادلانه با بخش خصوصی با امتیاز ۱۶/۱۱ بزرگترین مشکلات در میان ۱۰ مشکل استخراج شده در حوزه بخش خصوصی محسوب می‌شوند. در میان ۱۲ مشکل حوزه موضوعی نگاه سیستمی، عدم وجود نگاه سیستمی در حل مشکلات گردشگری (۱۵/۷۸)، عدم توجه به بازاریابی توسط سیستم مدیریت کلان (۱۵/۶۲) و موازی‌کاری سازمان‌های زیرمجموعه میراث (۱۵/۴۲) مهم‌ترین مشکلات این حوزه محسوب می‌گردند. درنهایت، مشکلاتی نظیر آلودگی هوا و ایجاد کوبش در خاک (۱۵/۷۹)، عدم استفاده از شبکه‌های مجازی برای جذب گردشگر و عدم استفاده از شبکه‌های ارتباطی برای تولید محتوای تبلیغاتی برای جذب گردشگر سلامت (۱۵/۷۷) نیز جزء اولویت‌های مشکلات حوزه زیرساخت محسوب می‌شوند. مطابق با نتایج جدول و نمایش شکل (۲) بخش آکادمیک با درجه ورودی وزن‌دار ۲۰ بالاترین امتیاز حوزه‌های موضوعی را به خود اختصاص داده است. روابط سازمانی با ۱۳ و نگاه سیستمی با ۸ در درجه بعدی اولویت قرار گرفته‌اند. منظور از درجه ورودی وزن‌دار حجم بالای مشکلات مرتبط با بازیگران و قدرت بازیگر در نظام جامع آموزش گردشگری ایران است.

شکل ۲. نمایش راداری حوزه‌های موضوعی مشکلات-بازیگران

بحث و نتیجه‌گیری

بر پایه هدف مقاله مبنی بر اولویت‌بندی مشکلات فرایند نظام جامع آموزش گردشگری کشور در زمینه کارآفرینی، در این پژوهش با ردیابی مشکلات بین بازیگران از طریق مصاحبه با کارشناسان، بیانیه مشکلات تدوین و ۵ حوزه موضوعی مشکلات و بیان‌کنندگان آن به‌عنوان ورودی‌های مرحله تحلیل شبکه به کار برده شده است. بر این مبنای شبکه حوزه موضوعی مشکلات-بازیگران ترسیم گردید. نتایج شبکه حاکی از آن است که بخش آکادمیک با درجه بالایی از ورودی وزن دار، دارای مهم‌ترین مشکلات از دیدگاه بازیگران می‌باشد. در این میان، عدم تطابق بین آموزش‌های آکادمیک و اجرا در حوزه گردشگری، مغایرت بازار جذب و آموزش، عدم ارائه خدمات آموزشی متناسب با نیازهای منطقه، عدم تطابق دوره‌های میراث با بازار واقعی، عدم تطابق سرفصل‌های آموزشی با استانداردهای بین‌المللی و فقدان ارتباط بین دانشگاه‌های درگیر در حوزه گردشگری، مهم‌ترین مشکلات این حوزه محسوب می‌شوند. این موارد با پژوهش (Kim & Jeongb, 2018) مبنی بر روش‌های تدریس با تأکید بر یادگیری فعال و تجربی، آموزش تنوع، بین‌المللی‌سازی و تجربه صنعت، هم‌پوشانی دارد.

چهار حوزه موضوعی دیگر مشکلات شامل روابط سازمانی، نگاه سیستمی، بخش خصوصی و زیرساخت، در درجه بعدی اولویت قرار گرفته‌اند. برخی از مشکلات بیان شده توسط بازیگران در این فرایند در حوزه موضوعی روابط سازمانی شامل مواردی نظیر عدم ایفای نقش حامی در زمینه گردشگری، عدم کنترل لابی‌گری و عدم هماهنگی بین سازمان‌ها بیشترین امتیاز را به خود اختصاص داده‌اند. این موارد با پژوهش (Zeng, 2021) مبنی بر نیاز به همکاری مدارس و شرکت‌ها جهت آموزش نوآوری و کارآفرینی در دانشکده‌ها و دانشگاه‌های گردشگری، هم‌راستا است. ورود میراث به همه جنبه‌های گردشگری برای

درآمد بیشتر، عدم توجه مدیریت کلان به بسترسازی ورود گردشگر و موازی‌کاری و رقابت ناعادلانه با بخش خصوصی بزرگترین مشکلات در حوزه بخش خصوصی محسوب می‌شوند. (Bapiri et al (2021) مشکلات ساختاری؛ ضعف‌های مدیریتی؛ کمبودهای محتوایی و نارسایی‌های آموزشی را به‌عنوان آسیب‌های آموزش‌های کوتاه‌مدت گردشگری کشور در وزارت میراث بیان نموده‌اند که با یافته‌های پژوهش حاضر همخوانی دارد. همچنین عدم وجود نگاه سیستمی در حل مشکلات گردشگری، عدم توجه به بازاریابی توسط سیستم مدیریت کلان و موازی‌کاری سازمان‌های زیرمجموعه میراث، مهم‌ترین مشکلات حوزه نگاه سیستمی محسوب می‌گردند. (Omidi et al (2019) الگوی آموزش کارآفرینی را شامل ارتباط با بازار کار، تعامل با مراکز علمی، دسترسی به مراکز آموزش کارآفرینی و وجود کارگروهی در آموزش بیان نمودند. مواردی که مطابق با یافته‌های پژوهش حاضر در فرایند نظام جامع آموزش گردشگری کشور به چشم نمی‌خورد. درنهایت، مشکلاتی نظیر آلودگی هوا و ایجاد کوبش در خاک، عدم استفاده از شبکه‌های مجازی برای جذب گردشگر و عدم استفاده از شبکه‌های ارتباطی برای تولید محتوای تبلیغاتی برای جذب گردشگر سلامت نیز جزء اولویت‌های مشکلات حوزه زیرساخت محسوب می‌شوند. این امر با پژوهش (Alaa et al (2019) مبنی بر نیاز به متغیرهای زیرساخت؛ عوامل اقتصادی کلان؛ ارزش‌ها و نگرش‌های اجتماعی و نهایتاً؛ کیفیت مدیریت دولتی به‌عنوان عوامل محیطی اثرگذار بر دانشگاه کارآفرین در حوزه گردشگری، هم‌راستا است.

در مجموع فرایند نظام جامع آموزش گردشگری کشور در زمینه کارآفرینی در بیشتر ابعاد با مشکل مواجه است. از نظر آموزشی باید از فرایندها و شیوه‌های سنتی و معلم‌محور، به سمت مدل‌های آموزشی همکارانه و تربیت افرادی با روحیه حل مسئله حرکت نمود. بازنگری دوره‌ها، سرفصل‌ها و منابع آموزشی باید مطابق با نیازهای بازار کار، وزارت میراث، مزیت رقابتی شهرهای ایران و دعوت از متخصصان در عرصه گردشگری جهت تنظیم برنامه‌ها صورت گیرد. به نظر می‌رسد بخش دولتی فاقد انگیزه، تخصص و منابع لازم برای مدیریت اثربخش فرایند نظام جامع آموزش گردشگری کشور است. از این رو توصیه می‌شود این وظایف به بخش خصوصی یا انجمن‌های خصوصی آموزشی در این بخش واگذار گردد. اعزام فعالان گردشگری به کشورهای موفق جهت آشنایی با نظام گردشگری و دعوت از کارشناسان کشورهای گردشگری‌پذیر جهت بررسی پتانسیل‌های آموزشی، برای ارتباطات آموزشی، مؤثر است. وجود کانون هماهنگی جامع آموزش گردشگری که نیاز تمام بازیگران این بخش در دو طرف عرضه و تقاضا را تأمین کند و مدیریت اطلاعات و ارزیابی و نظارت یکپارچه را میسر سازد، ضروری است. پرهیز از رفتارهای سلیقه‌ای و جزیره‌ای جهت جلوگیری از موازی‌کاری در ارائه آموزش‌های مهارتی، ضروری است. بر این مبنای باید یک برنامه اجرایی کل‌نگر، هدفمند و بلندمدت برای نظام جامع آموزش گردشگری تدوین شود که در آن وضعیت مطلوب فرایند آموزش گردشگری در کشور ترسیم گردد. به این منظور نیازمند یک رویکرد

سیستماتیک و بررسی بیشتر خرده‌سیستم‌های تشکیل‌دهنده نظام آموزش گردشگری هستیم تا با ایجاد شورای ملی آموزش متشکل از همه نهادها بر مشکلات فائق آییم. همچنین پژوهش حاضر نظیر سایر فعالیت‌های پژوهشی با محدودیت‌هایی نظیر در دسترس نبودن آمار صحیح از سازمان‌های نظام جامع آموزش گردشگری ایران، دشواری دسترسی به برخی اعضای نمونه ناشی از مشغله کاری زیاد و دشواری اجماع به علت وجود بازیگران با تعارض منافع شدید، روبه‌رو بوده است. توصیه می‌شود که سایر پژوهشگران در پژوهش‌های آتی هر یک از بخش‌ها یا مؤلفه‌های اصلی نظام جامع آموزش گردشگری ایران نظیر محتوای آموزشی، شیوه‌های تدریس، شیوه‌های ارزشیابی و غیره را به طور مستقل مطالعه کنند. مطالعات ارزیابی طولی برای ارزیابی مسیرهای طی شده توسط فارغ-التحصیلانی که در پایان تحصیلات گردشگری کارآفرینانه بوده‌اند مورد نیاز است. آیا آن‌ها تفاوتی ایجاد می‌کنند؟ آیا آن‌ها استراتژی‌های اخلاقی را در کسب‌وکار و مقصد خود اجرا می‌کنند؟ آیا این استراتژی‌ها توسط سایر بازیگران، ارزشمند و متحول‌کننده شناخته می‌شوند؟

تعارض منافع/حمایت مالی

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول با عنوان «بازطراحی آینده‌نگارانه فرایند نظام جامع آموزش گردشگری ایران با تأکید بر رویکرد کارآفرینی» در دانشگاه علامه طباطبائی تهران است. این پژوهش بدون حمایت مالی انجام شده و با منافع هیچ ارگان و سازمانی در تعارض نیست.

تشکر و قدردانی

از کارشناسان بزرگوار اعم از اساتید محترم، کارشناسان گروه آموزشی، رؤسا و اعضای محترم اتحادیه‌ها و انجمن‌های گردشگری، صاحبان کسب‌وکارهای حوزه گردشگری و... که وقت ارزشمندشان را جهت تکمیل پرسشنامه اختصاص دادند و همکاری نمودند، صمیمانه سپاسگزاریم.

منابع

- Abbaszadegan, M, & Turkzadeh, J. (2004), *educational needs assessment in organizations*, Tehran: Publishing company. [In Persian]
- Alaa, E, Hatami, J, Ahmadi, A & Aghajani, H.A. (2019). Explanation of the environmental factors affecting the entrepreneurial university in the field of tourism. *Tourism Planning and Development*, 8 (31), 163-179. [In Persian]
- Aquino, J. (2022). Teaching wildlife tourism management: reflections on culture, nature, and wildlife, *Journal of Teaching in Travel & Tourism*, 22(1), 68-89, DOI: 10.1080/15313220.2021.2016553

- Ayeh, J.K. Bondzi-Simpson, A & Grace Baah, N. (2022). Predicting Students' Response to Entrepreneurship in Hospitality and Tourism Education: An Application of the Theory of Planned Behavior, *Journal of Hospitality & Tourism Education*, doi: 10.1080/10963758.2022.2056469.
- Bahmani, N. (2013). *Identifying the content and teaching method of entrepreneurship with the aim of strengthening the entrepreneurial attitude in primary school students*, master's thesis, Faculty of Entrepreneurship, University of Tehran. [In Persian]
- Bapiri, J, Shafiei, Z, Mohammadian Mahmoudjig, N, Soltani Horand, A & Haji Ahmadi Farmahini, T, (2021). Pathology of short-term tourism education system Iran from the perspective of stakeholders. *Tourism and Development*, 10(4), 73-88. [In Persian]
- Barati, H & Jalili, H (2022). Pathology of the Staff Training Management System in Government Organizations and Institutions (case study: South Khorasan province), *Managing Education in Organizations*, 11(4), 181-202. [In Persian]
- Boubker, O., Arroud, M., & Ouajdouni, A. (2021). Entrepreneurship education versus management students' entrepreneurial intentions. A PLS-SEM approach. *The International Journal of Management Education*, 19(1), 100450. <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2020.100450>.
- Cunha, C., Kastenholz, E., & Carneiro, M. J. (2020). Entrepreneurs in Rural tourism: Do lifestyle motivations contribute to management practices that enhance sustainable entrepreneurial ecosystems? *Journal of Hospitality and Tourism Management*, 44, 215–226.
- Document on the fundamental transformation of education and upbringing, (2011). Secretariat of the Supreme Council of Cultural Revolution, Ministry of Education, Supreme Council of Education. [In Persian]
- European Commission. (2020). Social enterprises and their ecosystems In Europe. Available at <http://ec.europa.eu/social/easi>. Accessed 22 Aug 2021.
- Fayolle A. (2009). *Entrepreneurship Education in Europe: Trends and Challenges*. OECD LEED

- Programme. Universities, innovation and entrepreneurship: good practice workshop. Retrieved on February 6.
- Giangreco, A., Carugati, A., Sebastiano, A., & Della Bella, D. (2010). Trainees' reactions to training: Shaping groups and courses for happier Trainees. *The International Journal of Human Resource Management*, 21, 2468-2487.
- Global Entrepreneurship Monitor (2019-2020/2020-2021/2021-2022).
- Gundry, L. K., Ofstein, L. F., & Kickul, J. R. (2014). Seeing around corners: how creativity skills in entrepreneurship education influence innovation in business. *Int. J. Manag. Educ.* 12, 529-538.
- Hayes, S, Tucker, H & Golding, C. (2020). Exploring 'deep learning' during an international tourism field school, *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 26, 100-229.
- 17. Heaney, Michael T. (2014). *Intro to Social Network Computing with R*, University of Michigan.
- Hjalger. (2003). *In article Tourism Education and Edu-tourism Development: Sustainable Tourism Development Perspective in Education*, P 33-34.
- Hogan, B. (2007). *Using Information Networks to Study Social Behavior: An Appraisal*, Oxford
- Internet Institute: IEEE.
- Jennings, G. Scantlebury, M., & Wolfe, K. (2009). Tertiary travel and tourism education: Using action research cycles to provide information on pedagogical applications associated with reflexivity, team-based learning, and communities of practice. *Journal of Teaching in Travel & Tourism*, 9, 193-215.
- Jones, S.M. Bouffard, S.M. & Weissbourd, R. (2013). Educators' social and emotional skills vital to learning, *Phi Delta Kappan*, 94 (8), 62-65.
- Kaufman, R & Herman, J. (1991). *Strategic Planning in Education: Rethinking. Restructuring, Revitalizing*, Technomic Pub Co, P 330.

- Khodaei, Z & Kalantari KhalilAbad, H. (2012), Tourism development with an emphasis on the role
- Manpower Training, *Urban Management Studies Quarterly*, 4 (12), 47-59. [In Persian]
- Kim, HJJ & Jeongb, M. (2018). Research on hospitality and tourism education: Now and future,
- *Tourism Management Perspectives*, 25, 119-122.
- Küçükaltan, D. (2009). Genel bir yaklaşımla girişimcilik. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 4(1),
- 21-28.
- Lambert, C. G., & Rennie, A. E. W. (2021). Experiences from COVID-19 and Emergency Remote
- Teaching for Entrepreneurship Education in Engineering Programmes. *EDUCSCI* 11,282. doi:
- 10.3390/EDUCSCI11060282
- Liu, C, Horng, JS Chou, SF & Huang, YC, (2017). Analysis of tourism and hospitality
- sustainability education with co-competition creativity course planning. *Journal of Hospitality,*
- *Leisure, Sports and Tourism Education*, 21, 88–100.
- Luen, W, K. (2008). *Curriculum gaps in business education: a case study of*
- *stakeholders*
- *perception.*
- Luu, T.T., (2017). CSR and organizational citizenship behavior for the
- environment in
- hotelindustry: the moderating roles of corporate entrepreneurship and
- employee attachment style.
- *Int. J. Contemp Hosp. Manage.* 29 (11), 2867–2900.
- Marasini, S. (2018). *TM 333: Entrepreneurship in Travel & Tourism,*
- *Tourism Academics.*
- Maxwell, J. (1992). Understanding and Validity in Qualitative Research, *Harvard Educational*
- *Review*, 62(3), 279-300.
- Montessori, C. (2006). *The entrepreneurship high scholl challenge*, Northern
- Kentucky
- University's fifth third bank entrepreneurship institute.
- National Curriculum Document, (2012). Ministry of Education. [In Persian]
- National Program and Budget Organization, (2017). The Law of the Sixth
- Five-Year Plan for
- Economic, Social and Cultural Development of the Islamic Republic of Iran
- and the Law of
- Permanent Decrees of the Country's Development Programs, Tehran:
- Documents,

- Documents and Publications Center. [In Persian]
- 35. Ndou, V, Mele, G & Del Vecchio, P. (2019). Entrepreneurship education in tourism: An investigation among European Universities, *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 25, 100-175.
- 36. Norouzzadeh, R, & Moghdisi, J. (2010). Educational policy making and planning in Iran with emphasis on the fourth program of economic, social and cultural development, *Journal of Higher Education*, 3(11), 39-62. [In Persian]
- 37. Nourabadi, S., Mosapour, N., Aliasgari, M., & Hoseinnejhad, G. (2015). Evaluating the Quality of interdisciplinary Curricula of in Iranian Higher Education Humanities. *Theory & Practice in Curriculum*, 4(2), 55–84.
- 38. Omidi, J, Hashemi, S. A, Qaltash, A, & Mashinchi, A, (2019). Designing a curriculum model for entrepreneurship education for first year high school students, *Journal of Theory and Practice in Curriculum*, 7 (14), 34-50. [In Persian]
- 39. Riley, M, Ladkin, A & Szivas, E (2002). *Tourism Employment: Analysis and Planning*, Channel View Publications, Sydney.
- 40. Sándorová, Z, Repáňová, T, Palenčíková, Z & Beták, N. (2020). Design thinking - A revolutionary new approach in tourism education? *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 26, 100- 238.
- 41. Solvoll, S., Alsos, G. A., & Bulanova, O. (2015). Tourism entrepreneurship – Review and future directions”. *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, 15(1), 120–137.
- 42. Tiberiu Albuлесcu, T. A. & Tămășilă, M. (2013). The impact of FDI on entrepreneurship in the European Countries, *Social and Behavioral Sciences*, 124, 219 – 228.
- 43. Viry, G, (2017). *Social Network Analysis: Mapping and exploring the network society*, University of Edinburgh.
- 44. Yaqoubi Najafabadi, A, (2010). Vocational and technical education and entrepreneurship, *Roshd Technical and Vocational Education Monthly*, 6, 49-54. [In Persian]

- 45. Yildirim, F., Trout, I. Y., & Hartzell, S. (2019). How Are Entrepreneurial Intentions Affected by Emotional Intelligence and Creativity? *Periodica Polytechnica: Social & Management Sciences*, 27(1), 59–65.
- 46. Zeng, X (2021). “Proceedings of the 2021 4th International Conference on Humanities Education and Social Sciences (ICHESS 2021)”, *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, <https://doi.org/10.2991/assehr.k.211220.234>
- 47. Zhou, J, Qi, J, & Shi, X. (2022). The Innovation of Entrepreneurship Education for Intangible Cultural Heritage Inheritance from the Perspective of Entrepreneurial Psychology. *Front. Psychol.* 13, 721219. doi: 10.3389/fpsyg.2022.721219